

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὴν 18 Ὀκτωβρίου γίνεται ἐν Φλωρεντία ἐραφῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως ἥτις θὰ διαρκέσῃ ὀκτὼ μῆνας.

Τὰ ἔργα γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 10,15 Ὀκτωβρίου. Τὴν ἔκθεσιν διοργανῶναι ὁ Σύλλογος τῶν Ἰταλῶν Καλλιτεχνῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνεπισημειωμένα μέλη ὅλους τοὺς μεγάλους καλλιτέχνους τῆς Εὐρώπης.

*

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος διασημοῦ Ἀμερικανοῦ γλύπτου Ἀβρουάστου Γῶδεν εἶνε ὁ ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου Ἰρλανδοῦ πατριωτοῦ Πάρνελ, ἡ ἱστορία τοῦ ὁποίου εἶνε περιπετυωδεστάτη. Ὁ Γῶδεν ποτὲ δὲν εἶχεν ἰδεῖ τὸν Πάρνελ, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ προσδώσῃ τὴν ὁμοιότητα εἰς τὸ ἔργον του ὥστε οἱ γνωρίζοντες εἰς τὴν ζωὴν τῶν τῶν Πάρνελ καὶ ἰδόντες τὸν ἀνδριάντα κατεπλήρῃσαν ἐκ τῆς ὁμοιότητος.

Ὁ ἀνδριὰς ἕως τοῦ τελειώσῃ διήλθε διὰ πλείστον ὄσων περιπετυῶν. Μόλις ὁ Γῶδεν ἐτελείωσε τὸ μῶδον, ἐξεργάσθη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν του γνωρίζων τὴν στοργὴν τὴν ὁποίαν ἔτρεφε δι' αὐτὸ ὁ διδάσκαλός του ὤρμησεν εἰς τὰς φλόγας καὶ κατώρθωσε κατόπι προφανοῦς κινδύνου ν' ἀποσπάσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὴν πηλίνην κεφαλὴν τοῦ μῶδου. Ὁ γλύπτης κατεκοιτάσθη ἐκ νέου τὸ πρόπλασμα, διὰ δὲ τὸ ἐτελείωσεν ἤρχισεν ἐπεξεργαζόμενος τὸν ἀνδριάντα.

Ἐν τῇ μεταξὺ ὁμοῦ ἠσθένησε σοβαρῶς, ἡ δὲ σύζυγός του ἀπηλπίσθη ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον. Ὁ Γῶδεν ὁμοῦ καίτοι ἀσθενῆς μετέβαινε καθημερινῶς εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καὶ εἰργάζετο ὅσον τοῦ ἐπέτρεπον αἱ δυνάμεις του εἰς τὸν ἀνδριάντα. Τὴν ἡμέραν ποῦ ὁ Γῶδεν ἐτελείωσε τὸν ἀνδριάντα ἀπέθανεν, αἱ δὲ ἴδιαι ἐφημερίδες αἱ ἀναγγέλλουσι τὸν θάνατόν του ἀνήγγελλον καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἔργου πρὸς κοινὴν θέαν.

*

Τὸ δημοικὸν συμβούλιον Βιέννης ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ροδόλφον Χάρντοργ, τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, διὰ δαπάνης 70,000 φράγκων. Ἐτερον μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον θὰ ἀνεγερθῇ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει εἰς τὸν Χέσο.

*

Ἐκ Βενετίας ἀγγέλλεται, ὅτι εἰς τὸν γλύπτην Ἀνρίβα Δελότι ἀνετέθη ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀνδριάντος εἰς τὸν ποιητὴν Ἰωσήφ Καρδούτσι. Τὸ μνημεῖον θὰ κατασκευασθῇ ἐκ μαρμάρου τῆς Καρράρας θὰ ἐγχαράξῃ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή, «Εἰς τὸν Ἰωσήφ Καρδούτσι-Βενετία.» Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος θὰ τελεσθῶσι πιθανῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ διασημοῦ ποιητοῦ.

*

Ἐἴκοσι καὶ πέντε ἑκατομμύρια φράγ. ἐμετρήθησαν διὰ μίαν ὁρανίαν ἀληθῶς καλλιτεχνικὴν συλλογὴν. Τὸ τίμημα κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐν Λονδίῳ οἴκου ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων τῶν Ἀδελφῶν Νεῶβν, οἵτινες ἠγόρασαν τὴν περίφημον καλλιτεχνικὴν συλλογὴν τοῦ Ροδόλφου Κάν. Ἡ συλλογὴ αὕτη εἶνε ὑπὸ πολλὰς ἐπὶ μέρους μία ἀπὸ τὰς σπουδαιότατας ἰδιωτικὰς καλλιτεχνικὰς συλλογὰς καὶ περιλαμβάνει εἰκόνας ὄλων τῶν ὀλλανδικῶν σχολῶν καὶ ἐποχῶν τῆς ζωγραφικῆς καθὼς καὶ ὄλων τῶν ζωγράφων Γαλλίας, Ἰταλίας, Γερμανίας, Ἰσπανίας, καθὼς καὶ ἔργα τοῦ Θεοτοκοπούλου. Οἱ ἀγορασταὶ οὗτοι εἶχον πρὸ δύο ἐτῶν ἀγοράσει καὶ τὴν συλλογὴν τοῦ Ἀμερικανοῦ Βάρνερ ἀρτι 250,000 μιλίων στερελίων.

Ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀπεβίωσεν ὁ καθηγητὴς Γκρένδαλ, ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ποιητῶν καὶ σοφῶν τῆς Ἰρλανδίας. Ὁ ἀποθανὼν ποιητὴς ἦτο υἱὸς τοῦ περιφημοῦ Ἰρλανδοῦ φιλολόγου Ἐγγίσον, ἐγενήθη δὲ κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου τοῦ 1826. Πέθονεν ἐν μεγάλῃ ἐπισημότητι ἐωρεάσθη ἐν Ἰρλανδίᾳ ἡ ὀδοιπορικὴ τῶν γενεθλίων του. Ὁ Γκρένδαλ διεκρίθη ἰδίᾳ ὡς λυρικός ποιητὴς, ἔγραψεν ὁμοῦ καὶ τὸ πρῶτον Ἰρλανδικὸν ἔπος καὶ θανμασίας κωμωδίας, ἐξετόνησεν ἀκόμη καὶ ἔργα περὶ ζωολογίας τῆς Ἰρλανδίας, πρωτότυπα εἰς τὸ εἶδος τῶν. Ἐπὶ πολλὰ ἐτη εἰργάσθη διὰ τὸν μέγαν φυσικοῦστορικὸν χάρτην τῆς Ἰρλανδίας. Ὁ Γκρένδαλ ἦτο καὶ ἐπιδέξιος ἰκτιογράφος. Ἐγραψε τὴν Ἰρλανδικὴν ἀπαμύλλωσιν, ἣτο δὲ καὶ κάτοχος πασῶν τῶν νεωτέρων γλωσσῶν. Μετέφρασεν ἐμμέτρως τὰ δώδεκα πρῶτα στοιχεῖα τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου καὶ πολλὰ τῆς Ὀδυσσεΐας, συνέθετε δὲ ποιήματα καὶ ἐν τῇ Λατινικῇ γλώσσῃ. Ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1874 ἐξέδιδε φιλολογικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν περιοδικόν. Τὰ ἔργα του καὶ ὁ μέγας Ἄτλας περιέχονται νῦν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κράτους.

*

Ὁ κ. Βροῦτος ἐργάζεται ἤδη τὴν «Γαλήνην» ἀντιστοιχον παρὰστασιν τῆς «Τρικυμίας» του. Ἡ «Γαλήνη» συμβολίζεται διὰ γυναικὸς, καθημένης ἐπὶ δελφίνου.

*

Ὁ κ. Καζαντζάκης συνέγραψε δύο νέα δράματα, φέροντα τοὺς τίτλους «Requiem» καὶ «Ὡς ποτε πεῖα ;» Τὸ «Ἐξημερώνει» τοῦ ἰδίου μεταφράζεται ἤδη εἰς τὴν Γαλλικὴν.

*

Ἐν Πειρουπόλει τὸ προσεχὲς εἶος θὰ διοργανωθῇ διεθνὴς Ἐκθεσις τεχνῶν διακοσμητικῶν καὶ ἐπιλοποιίας, εἰς ἣν ἐκλήθη νὰ μετέσχη καὶ ἡ Ἑλλάς.

*

Ἡ Νορβηγία ἐώρασε τὴν φιλολογικὴν πεντηκονταερίδα τοῦ Μπέρνσον. Ὁ ποιητὴς διήλθε τὴν σημαντικὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὸ κτήμα του «Αὐλίστα». Ὁ ξένος τύπος σκιαγραφεῖ εἰς εὐρείας ἐπιφύλλιδας καὶ ἄρθρα τὸν ποιητὴν. Ὁ Μπέρνσον ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον, πρὸ ἡμῶν αἰῶνος, μὲ τὸ διήγημά του ἡ «Σύνεβε Σουλιάκεν».

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τῆς Χριστιανίας ἐδόθη τὴν ἑσπέραν τῶν ἑορτῶν ἡ κωμωδία του «Γεωγραφία καὶ Ἔρωσ», ἀλλ' ὁ ποιητὴς δὲν παρενβέθη εἰς αὐτήν. Ἄν καὶ μὲ ὅλα τὰ 75 χρόνια του εἶνε ἀκόμη θαλερὸς καὶ ἐργάζεται πολλὰς ὥρας καθ' ἑκάστην.

*

Εἰς τὴν Ζάκυνθον, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Γ. Μαζαράκη, ἐσχηματίσθη μία ἐπιτροπὴ πρὸς διάσασιν τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν κειμηλίων.

Ὡς γνωστὸν, δλοκλήρος ἡ Ζάκυνθος εἶνε τρόπον τινὰ ἐν Μουσείον τοιούτων θησαυρῶν. Σκευή, ἐπιπλα, εἰκόνας, γλυπτά, ὑφάσματα, κεντήματα πολυτιμώτατα ἐγὼν συσσωρευθῆ ἐκεῖ ἀπὸ αἰῶνων. Ἀλλὰ, χωρὶς κίμων ἐπίβλεψιν καὶ φροντίδα, τὰ περισσότερα ἐφθείροντο ὀλογν, διηρηάζοντο ἢ ἐπωλοῦντο ὑπὸ τῶν κατοχῶν τῶν εἰς τιμὰς ἐξεντελιστικὰς. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀπετελέσθη τὴν τῶρα, εἰ ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς, ἤρχισεν δὲ νὰ καταγράφῃ τὰς εἰκόνας τῶν ζακυνθινῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὰ ἄλλα τῶν κειμηλίων.

Ἡ Γαλλία ἔχασε τὸν κατ' ἐξοχὴν ποιητὴν τῆς, τὸν Σουλὺ Προουδὼμ.

Ὁ Γάλλος ποιητὴς ἐγεννήθη τῷ 1839. Ὅλον τοῦ σκεδόν τὸ ἔργον συνοψίζεται εἰς τρεῖς μικροὺς τόμους, ἐξ ὧν ὁ εἰς εἶνε μία φιλοσοφικὴ πραγματεία περὶ ποιητικῆς τέχνης. Ἡ «Δικαιοσύνη», ἡ «Ἐυτυχία» καὶ αἱ «Μάταιαι τρυφερότητες» εἰνε ἐκ τῶν τελειότερων του. Τὴν ποίησιν τοῦ Σουλὺ Προουδὼμ διακρίνει ἡ ἐκδήλωσις τῶν τρυφερωτέρων καὶ κρυφωτέρων αἰσθημάτων τῆς καρδίας. Εἰς τὰ φιλοσοφικὰ τῶν ποιήματα ἐρμηνεύει τὰς ὑψηλοτέρας σκέψεις τοῦ πνεύματος. Μεταξὺ τῶν ἀριστοτεχνικῶν του εἰς τὴν πρώτην μορφήν διακρίνεται τὸ περιφημὸν «Σπασμένον Βάξον». Εἰς τὴν δευτέραν θαυμάζεται τὸ ἀθάνατον ποίημα Chez l' anliquaire, ἔργον εἰς τὸ ὅποιον τὸ ὕψος τῆς ποιήσεως καὶ ἡ ἀπλότης καὶ τρυφερότης τῆς ἐκφράσεως ἐδρίσκονται ἐν θαυμασίᾳ ἁρμονίᾳ. Ὁ Σουλὺ Προουδὼμ κρίνεται ὡς εἰς τῶν μεγαλειότερων λυρικῶν τοῦ κόσμου.

★

Γιγαντιῶδων διαστάσεων ἔργον συνέλαβεν ἡ φαντασία τοῦ δαιμονίου νεωτεριστοῦ Ροδέν. Θέλει νὰ ἰδῆσθῃ ἓνα «Ἦρώδης τῆς Ἐργασίας», ἐπιτέλως ροδενεῖον ἐμπνεύσεως καὶ ἐκτελέσεως, ὃ ὅποιος θὰ συγκεντρώσῃ καὶ θὰ ἐξυμνήσῃ διὰ μεγάλου συμβόλου τὴν ἐργασίαν τῶ ἀνθρώπων.

Ὁ πύργος θὰ ἰδῆσθῃ εἰς μίαν κρύπτην, εἰς ἣν θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ οἱ μεταλλοργοὶ καὶ οἱ ὀρυκτοὶ καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑπὸ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ ἐργαζόμενοι. Αἱ πύλαι τῆς Κρύπτης θὰ φρουροῦνται ὑπὸ τῶν μορφῶν τῆς Ἡμέρας καὶ τῆς Νυκτός.

Μία σειρά ἄλλων ἐπαγγελμάτων—οἱ σιδηροργοὶ, οἱ ξυλοργοὶ, οἱ κεραμεῖς, οἱ κτίται—θὰ ἀναπαρασταθοῦν εἰς μίαν ζωοφόρον, ἡ ὅποια θὰ περιβάλλῃ τὸν πύργον. Δύο ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι θὰ ἐκπορεύονται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οἱ ὅποιοι θὰ λαμβάνουν ὑπὸ τὴν προστασίαν των τοὺς εἰς τὴν γῆν ἐργάτας, θὰ ἐπιστέψουν τὸ ὄλον.

Τὰς δαπάνας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τοῦ ὀιδίου Ροδέν ὑπολογίζει εἰς ἑκατομύρια καὶ σκέπτεται, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιῆ τὸ μέγα ἔργον διὰ κοιῆς διεθνούς συνεργασίας.

Μίαν σημαντικὴν δυσσέρισιν ὑπερνήκησεν ἤδη. Εἴθρον ἓνα ἀρχιτέκτονα, ὃ ὅποιος θ' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν σύνθεσιν τοῦ ὄλου. Ὁ ἀρχιτέκτων εἶνε ὁ Ρενώ. Ὁ Ροδέν ἐξεφράσθη μὲ πεποιθήσιν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου του· ἀλλὰ πρέπει ν' ἀναμνησθῶμεν, ὅτι ὁ μεγαλοφυῆς καλλιτέχνης δὲν ἠδυνήθη ἤδη νὰ ἐκτελέσῃ διάφορα ἄλλα μεγάλα σχέδια.

★

Ἀπέθανεν ὁ διάσημος Νορβηγὸς μουσουργὸς Γκρόγκ, ἐν ἡλικίᾳ 64 ἐτῶν.

★

Τὸ ἱστορικὸν μουσεῖον τῆς Μόσχας διωργάνωσεν εἰδικὸν τμήμα, ἐν ᾧ θὰ περιληφθῶσι πάντες οἱ κατὰ καιροὺς ἐκδοθέντες λίβελλοι, σατυρικαὶ ἐφημερίδες κ.λ.π.

★

Καὶ ἄλλος ἠγγέλιθ ἐκ Παρισίων βανδαλισμός. Μία νεάνις ἐξέσχισε διὰ παλλίδος τὰ ὑπὸ τοῦ Δομενίκου Ἰγκρὸς ποιηθέντα ἀντίγραφα τῶν περιφημῶν τοιχογραφιῶν τοῦ ἐν τῷ Βατικανῷ «Σιζτινίου Παρεκκλησίου» (Καπέλλα Σιστινά), τὰ ὅποια ἐδρίσκονται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Δούβρου. Ἡ νεάνις ἐδήλωσεν, ὅτι προσέβη εἰς τὸ πρᾶξικόπημα τοῦτο, διότι ἠθέλε νὰ συλληφθῆ.

Τὸ πρᾶξικόπημα τοῦτο εἶνε τὸ τρίτον, διουιον τοῦ ὁποίου συμβαίνει εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Δούβρου ἐντός ὀλίγων μηνῶν. Πρόκειται περὶ ἀληθοῦς παραφροσύνης, κατὰ τῆς ὁποίας ἤδη ὁ γαλλικὸς τύπος ζητεῖ νὰ ληρθοῦν δρακόνεια μέτρα, διότι ἀληθῶς τὰ ἀριστοτεχνικὰ τῶν αἰῶνων εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ματίας τοῦ πρώτου τυχεροῦ ἐκφύλου.

Αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ τῆς Περγάμου τὰς ὁποίας διενεργεῖ τὸ Αἰτοκρ. Γερμανικὸν Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούον τῶν Ἀθηνῶν, ἐξεδόθη κατ' ἔτος περὶ τὰς 900—1000 λίρας τουρκικὰς, δι' ἐπιχειροῦσιν ὄλους ἐπιστημονικῆν, θὰ ἐπανάληφθῶσι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Γουλ. Δαϊρπελδ, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις αἰτοκρ. ἀρχαιολ. Γερμαν. Ἰνστιτούτου, ὅστις τελευταίως ἔκαμεν ἀνασκαφὰς ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει Πύλφ. Εἰς τὰς ἐφεινὺς ἀνασκαφὰς θὰ συμμετέλλῃ πάλιν καὶ ὁ ὁμογενὴς ἀρχιτέκτων Παπαγ. Η. Σούρσο.

★

Ἐπερατώθησαν αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ εἰς τὰς Παγασὰς ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Ἀθρανητοπούλου. Ἀνευρέθησαν περίπου 200 πλάκες, ἐξ ὧν 10 ἔχουσι εὐκρινεῖς παραστάσεις καὶ 30 ἡμισοβρεμένας. Αἱ πλάκες αὐταὶ εἶνε σπουδαιότερῆς ἀξίας προγενέστεραι δὲ τῶν τῆς Πομπηιας κατὰ 400 ἔτη. Ὁ κ. Ζιλλιερόν ἀνέλαβε νὰ ἀντιγράψῃ τὰς παραστάσεις.

Ἀριστοτεχνικὰ θεωροῦνται ἡ στήλῃ τοῦ Διοδότου, 3 πλάκες ἀναφθερόμεναι εἰς διασήμους ἐταίρας, ὀνομαζομένης Παρθένου, Ὀνήσιον καὶ Γυνάσιον, ἐνέμα ἐπιτυμβία ἔγχρωμος παριστάνοσα τοκετὸν γυναικός, τοῦ νεογνοῦ ἀποθανόντος· καταρρίπτει δὲ τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς Φλαμανδικῆς σχολῆς περὶ προσοικτιῆς, ἡ ὅποια ἦτο γνωστὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰς τέλειον βαθμὸν εἰς τὴν γλώσσαν τῆς Σκοπέλου.

★

Σοβαρὰ ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις ἐγένετο εἰς τὸν Κεραμεικόν. Ἡ ἀνακάλυψις ἐφείλεται εἰς τὸν Γερμανὸν ἀρχαιολόγον κ. Μπρὸικκερ, ζητήσαντα τὴν ἄδειαν ἐνεργείας νέων ἀνασκαφῶν ἐκεῖ, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐπεθύμει νὰ καταρτίσῃ ἀκριβέστερον σχεδιάγραμμα τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος τοῦ ἀρχαίου τούτου νεκροταφείου.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρχισαν δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Ἀμα δὲ τῇ προόδῳ τῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ταύρου ἀπεκαλύφθη ὅτι τὸ ἔδαφος, τὸ ὅποιον ἀνεκάλυψεν ἐθεωρήθη ὡς αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος τοῦ Κεραμεικοῦ, ἐφ' ὃ καὶ τὰ διάφορα μνημεῖα, δὲν ἦτο τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος, ἀλλ' ἐπίστρωμα σχηματισθὲν διὰ τῆς παροδῶν τοῦ χρόνου καὶ κατακλύσαν τὸ πλείστον μέρος αὐτῶν. Πράγματι κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ἀπεκαλύπτετο βαθμῆδόν ὅτι μνημεῖα, τὰ ὅποια ἐθεωροῦντο τοποθετημένα ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν, ἔνα ὄρῳνται ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἦσαν πρόωρια μνημεῖα νὰ βλέπωνται εἰς ὕψος 2 μέτρων περίπου.

Καὶ ἡ τοιαύτη δὲ ἤδη θεὰ τῶν μνημείων τὰ παρουσιάζει μεγαλοπρεπέτερα καὶ συμφωνότερα μὲ τοὺς κανόνας τῆς Τέχνης, πλείστοι δὲ σποιδάται λεπτομέρειαι, αἱ ὅποια παρέμενον ἀνεξήγητοι, ἔρχονται εἰς φῶς.

Ὅτεω βαθμῆδόν ἐδρίσκειται ἤδη διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος, τὸ πραγματικὸν ἔδαφος τοῦ Κεραμεικοῦ, τὸ ὅποιον εἶνε εἰς ἰκανῶν μέτρων βάθος ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους.

Διὰ τῆς ἀρξέμενης ἐργασίας ἀπεκαλύφθησαν ἤδη τέλειον αἱ μέχρι τοῦδε ἀγνωσθέντα βάσεις τοῦ μνημείου τῶν Πέροβων καὶ τοῦ τάφου τοῦ Πυθαγόρα καὶ ἀνεδείχθησαν τοιοῦτοτρόπως τὰ μνημεῖα, ἀνακτῆσαντα τὴν ἐπιβολὴν τὴν ὁποίαν παρουσίαζον διὰ τῆς εἰς ὕψος μεγαλειότερον θέας των.

Πλὴν δὲ τῆς μεγάλης ἀρχαιολογικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ ἀνακάλυψις αὕτη, θὰ προκαλέσῃ καὶ τὸ γεωλογικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐδαφῶν τῶν διαφόρων ἐποχῶν, καὶ γραφικώτερος δὲ θὰ κατασταθῇ ὁ ἀρχαιολογικὸς ἐκεῖνος τόπος.

Πρὸς ταῦτος ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ τοῖχοι, οἱ περιβάλλοντες τὰ γήπεδα τῶν μνημείων τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς Δ'. π. Χ. ἑκατοστατηρίδος, ἔχουσι θεμελιωθῆ εἰς τὸ αὐτὸ περίπου βάθος, ὅτι πρὸ τῶν γωνιῶν αὐτῶν ἔχουσι

τετῆ λίθοι, ἵνα ἐμποδίζωσι τὰς προσκρούσεις τῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν, οὗ εἰς τινὰ μέρη ἀληθῶς οἱ τροχοὶ ἔχουσι προστριβὴν εἰς τοὺς τοίχους, καὶ τέλος, οὗ τοίχοι τινες ἔχουσι ἐπίχρισμα μέχρις ἐκείνου τοῦ βάρους, ὅπου ἔχουσι τετῆ οἱ λίθοι κατὰ τῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν, ἄλλοι δὲ τοίχοι ἔχουσι ἕως ἐκεῖ καλῶς ἐξευρασμένας προσόψεις, αἵτινες ἦσαν προωρισμένα νὰ φαίνονται. Ἐκ τούτων καταφαίνεται σαφῶς, ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῶν τῆς Δ'. π. Χ. ἑκατονταετηρίδος ἡ ὁδὸς ἔκειτο εἰς ἐκεῖνο τὸ βάρδος. Μετ' ὀλίγα ἔτη ὁμοῦς ἡ ὁδὸς ἐπεχώσθη καὶ ἐθεμελιώθησαν ἄλλοι τοίχοι ὑψηλότεροι.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶνε διὰ τοῦτον τὸν λόγον σπουδαία, ὅτι πολλὰ τῶν αὐτόθι μνημείων, βλεπόμενα ἐκ τοιοῦτου βάρδους, ἐμποιοῦσιν ἄλλην ἐντύπωσιν, ἐξαφανίζονται δὲ ὡς μὴ βλεπόμενα ὑπὸ τοῦ θεατοῦ πάντα τὰ ἀτελῶς ἢ ἀουμμέτρως ἐξευρασμένα μέρη αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ θὰ γείνη ἀνάγκη νὰ ἀπικοινοθῶσιν ἐκ νέου καὶ τὰ αὐτόθι ὑπάρχοντα μνημεῖα καὶ τὰ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ καταθεθειμένα, ὅσα προέρχονται ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τῆς Ἡγησοῦς ὁμοῦς τὸ μνημεῖον καὶ τὰ παρακείμενα εἰς αὐτὸ δὲν ἐφαίνοντο πολὺ ἐκ τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ, ἐπειδὴ ἀπεκρύπτοντο ὑπὸ τοῦ κάτωθι αὐτῶν τοίχου, ἔπρεπε δὲ νὰ ἀνέλθῃ ὁ θεατὴς ἐπὶ τοῦ ἄνω τοῦ τοίχου ἐπιπέδου καὶ νὰ ἴδῃ αὐτὰ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ὄχι εἰς ὕψος. Ὁμοίως καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Διονύσου φαίνεται ὅτι εἶχε πρὸ αὐτοῦ ὑψηλὸν κ. ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήρχοντο οἱ ἐπισκέπται.

Ὅλος ἄλλοίαν ὄψιν προσέλαβε διὰ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ προξένου Πυθαγόρα, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν εἶνε παλαιότερον τῶν ἄλλων, ἀνήκον εἰς τὴν Ε' π. Χ. ἑκατονταετηρίδα.

Πρότερον ἢ ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς στήλης ἐπιγραφὴ ἔκειτο παρὰ τὸ ἔδαφος καὶ μόνον κῦπτων ἢ ἄνατο νὰ ἀναγνώσῃ τις αὐτήν, ἀλλὰ τώρα ἀπεδείχθη ὅτι κάτωθι τῆς βάσεως ὑπάρχει μέγα πώρινον ὑπόβαθρον, ὅστε ὄχι μόνον τὴν ἐπιγραφὴν δυνατόν τις εὐκόλως νὰ ἀναγνώσῃ ὁρθῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλον μνημεῖον φαίνεται μεγαλοπρεπέστατον καὶ σεμνότερον ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ ἀπλότητι.

Ἐκτός τούτου παρέσχεν ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη καὶ ἄλλην ἀπροσδόκητον ἀνακάλυψιν. Εὐρέθη δηλαδὴ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὄχι κατὰ χρόνον, τὸ ἄνω ἡμισυ μέρος τοῦ κορμοῦ μαρμαρίνου ἀγάλματος ἀνδρὸς καθημένου, φοροῦντος ἱμάτιον Περσικόν, δηλαδὴ κάρδυν, ὡς ἐκ τῆς τέχνης δὲ φαίνεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ τέλος τοῦ Πέμπτου ἢ τὴν ἀρχὰς τοῦ Τετάρτου αἰῶνος π. Χ. Ἄδελον ἂν ὁ ἀνὴρ ἦτο Πέρσης ἢ Ἕλληρ σατραπῆς ἐπαρχίας τινὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλ' ὅτι καὶ ἂν εἶνε, ἡ ὑπαρξίς μνημείου ἀνδρὸς βαρβάρου ἢ βαρβαρίζοντος ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ τοῦτ' ἄνευ νεκροταφείου ἦτο ὄλιγος ἀπροσδόκητος. Ὁ κορμὸς οὗτος μετεκομίσθη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον μετ' ἄλλων τινῶν εὐρημάτων τῆς ἀνασκαφῆς.

★

Συνεγκροτήθη διεθνὲς συνέδριον περὶ δικαιοῦματος τῶν συγγραφέων, οὐδὺνος θὰ μετὰσχῶσι τὰ μέλη τῆς Διεθνoῦς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς Ἐνώσεως καὶ ἀνετιροῦσιν πολλῶν σωματείων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συνεδρίου θὰ προταθῇ ἡ ἀναθεώρησις τῆς συμβάσεως τῆς Βέρνης, ἣτις καὶ θὰ οὐζητηθῇ ἀμέσως. Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου διήρκεσαν ἐπὶ τριήμερον.

★

Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν ὁ διάσημος βιολιστῆς καθηγητὴς τῆς Β. Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου, Ἰωσήφ Ἰσακίμ. Ἦτο μεγάλη μουσικὴ μορφή. Ἐνεφανίσθη ὡς μουσικὸς τῷ 1844 εἰς μίαν συναυλίαν. Μαθητὴς τοῦ Μένδελσον, φίλος τοῦ Σοϊμαν, ἀλλ' ἐχθρὸς τοῦ Βάγνερ. Ἦτο κατὰ προοίμιον ἐκτελεστῆς τοῦ Μπαχ καὶ Μπετόβεν. Τεχνίτης βαθύς, λεπτός, εἰλικνετο ἀπὸ τὸν Γερμανικὸν κλασικισμόν.

Ὁ μόλις δεκατριετής μαθητὴς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, τετραχορδιστῆς εὐρυτάτου μέλλοντος, ὁ μικροσκοπικὸς Γκέριγκερ ἐπανήλθεν ἐκ τῆς ἀπὸ τὴν Εὐρώπην περιο-

δείας τον. Τὸν Γκέριγκερ ἐθανύμασamen κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πέρουσι ἐν τῷ Ὁδείῳ συναυλίαν, ἐφέτος δὲ θὰ δοθῇ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμησωμεν καὶ πάλιν τὴν μεγάλην μουσικὴν του ἰδιοφυΐαν.

★

Κατὰ τὰς ἐν Φιγαλεῖᾳ ἀνασκαφὰς ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνευρέθη ὡραιότατον χαλκοῦν ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

★

Νέον μηνιαῖον περιοδικὸν φιλολογικὸν καὶ κριτικὸν τῆς τέχνης ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις ἡ «Isis». Περιέχει μετὰφρασιν ἐνὸς ποιήματος τοῦ κ. Παλαμᾶ ὑπὸ τοῦ Ἀργι René d' Yvermont καὶ κριτικὴν περὶ τοῦ ἐν Παρισίοις Ἕλληρος γλύπτου κ. Κ. Δημητριάδου, γραφεῖ ἂν ὑπὸ τοῦ κ. Jean Libert.

★

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργαγιῆ ἐτέλεσαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεωσοῦ ἀνεγερθέντος καλλιτεχνικοῦ τῶν ἐργαστηρίων ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀκροπόλεως.

★

Ὁ καθηγητὴς τῆς γλυπτικῆς ἐν τῇ Καλλ. σχολῇ τῶν Παρισίων καὶ μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Ι. Κουτίν δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῆς Παιδείας οὐπιστὰ ἐκθύμως τὸν μαθητὴν του κ. Κ. Δημητριάδην γλύπτην, οὐδὺνος τὰ ἔργα μαρτυροῦν «ἀληθινὴν καλλιτεχνικὴν ἰδιοφυΐαν». «Τὰ ἔργα αὐτὰ ἀπέστειλεν ὁ Δ. εἰς τὸ ἐφετεινὸν Salon—γράφει ὁ γάλλος καθηγητὴς—τοῦ περιποιοῦν μεγάλην τιμὴν καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Ἑλληνοδοκίμου ἐπιτροπῆς δύναμαι νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι πάντες οἱ καλλιτέχνη ἐξετίμησαν τὴν μεγάλην ἀξίαν τῶν ἔργων του». Παρακαλεῖ ἐν τέλει ὅπως παραταθῇ ἡ ἐν Παρισίοις ὑποτροφία τοῦ κ. Δημητριάδου.

★

Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους ὁ Ἀλβέρτος Κέμπερεν, ἐπιτιμος διευθυντῆς τῶν ἐθνικῶν Μουσείων τῆς Γαλλίας. Κατήγετο ἀπὸ Ἑλβετικὴν οἰκογένειαν καὶ ἐγεννηθῆτο τὸ 1826 εἰς Παρισίους.